

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del - Bilag 997 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiarisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekt.

26 .maj 2003

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 28. maj 2003 –
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 3. juni 2003 –
vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på
dagsordenen.

P. H. Villi

MODTAGET I UDENRIGSMINISTERIET/EU-SEKRETARIATET

DEN 23. maj 2003

20. maj 2003
12 NHB

Samlet aktuelt notat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 3. juni 2003

- 1) Forberedelse af Det Europæiske Råd i Thessaloniki
 - Rådets rapport om de overordnede økonomisk-politiske retningslinier side 2

- 2) Stabilitets- og vækstpagten
 - Iværksættelse af proceduren vedrørende uforholdsmæssige store underskud for Frankrig side 6

- 3) Finansielle tjenesteydelser
 - Kommissionens halvårslige fremskridtsrapport om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser side 9
 - (Evt.) Investerings servicedirektivet side 11
 - Indikatorer for integration og efficiens side 13
 - Sarbanes-Oxley side 16

- 4) Opfølgning på Monterrey side 19

- 5) Italiensk anmodning om rådsbeslutning efter Traktatens artikel 88(2) side 20

- 6) Skattespørgsmål
 - Skattepakken side 22

- 7) Ændring af EPC's statutter (**a-punkt**) side 23

- 8) Beskyttelse af euroen mod møntfalskneri – fremtidig status og placering af ETSC (**a-punkt**) side 24

- 9) Forordningerne m.v. for fællesskabsagenturerne efter vedtagelsen af den nye finansforordning (**a-punkt**) side 26

Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af Det Europæiske Råd i Thessaloniki: Rådets rapport om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

Baggrund

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det centrale element i samordningen af den økonomiske politik i EU.

Det Europæiske Råd drøftede på sit forårsmøde i Bruxelles arbejdet mod indfrielse af Lissabon-målsætningerne, herunder hovedlinjerne for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer 2003. Denne drøftelse skete på baggrund af forberedelsen i GAERC samt blandt andet et oplæg fra ECOFIN med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer 2003 (det såkaldte "key issues paper").

På baggrund af drøftelsen på forårstopmødet har Kommissionen udarbejdet et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der med beslutningen i december 2002 om at strømline de økonomiske samarbejdsprocesser fremover er formuleret for en 3-årig periode. Dog vil der årligt være mulighed for at tilpasse retningslinjerne, navnlig vedr. de makroøkonomiske og finanspolitiske emner. ECOFIN havde den 13. maj 2003 en første generel drøftelse af Kommissionens forslag.

ECOFIN den 13. maj 2003 enedes endvidere om, at der skal udarbejdes en cover-note til Det Europæiske Råd i Thessaloniki, der fremhæver de vigtigste prioriteter for implementering af retningslinjerne i det kommende år, herunder især sund makroøkonomisk politik, holdbarhed af de offentlige finanser, strukturreformer, reformer af arbejdsmarkedet og højere beskæftigelse samt reform af pensionssystemer og af sundhed og ældrepleje.

Efter forberedelse i EFC og EPC forelægges et revideret udkast for ECOFIN den 3. juni 2003. Udkastet forelægges derefter Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki i juni og ventes herefter vedtaget af ECOFIN.

Indhold

Udkastet til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer vil indeholde generelle retningslinjer, som henvender sig til alle medlemslandene, samt landespecifikke retningslinjer. De landespecifikke retningslinjers anbefalinger vedrører medlemslandenes offentlige finanser, arbejdsmarked samt produktmarkeder og investeringer i forskning og udvikling. Der ventes for første gang at være specifikke anbefalinger til euroområdet, som foreslået af Kommissionen.

Generelle anbefalinger

Udkastet ventes at konstatere, at den økonomiske udvikling i EU har været svag i 2002 og at indikatorer peger på en fortsat svag vækst i 2003, i lyset af den usikre situation for verdensøkonomien.

På baggrund af den økonomiske udvikling ventes det, at udkastet lægger vægt på vigtigheden af, at den økonomiske politik understøtter forbrugernes og virksomhedernes tillid og dermed bidrager til vækst og beskæftigelse og udvider vækstpotentialet på mellemlangt sigt.

Med henblik herpå ventes udkastet at opstille generelle anbefalinger til medlemsstaterne om, at

- sikre en vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik, især ved at opnå og fastholde offentlige finanser tæt på balance eller i overskud samt at undgå en konjunkturmedløbende finanspolitik
- fremme beskæftigelse ved at reformere overførselsindkomssystemer og mindske regulering af arbejdsmarkedet med henblik på at skabe bedre incitament til at tage arbejde, herunder at gøre tilrettelæggelsen af arbejdet mere fleksibel og i højere grad at lade løndannelsen tage hensyn til forskelle i produktivitet og regionale arbejdsmarkedsbetingelser
- øge konkurrence på markedet for varer og tjenesteydelser, implementere handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser i 2005 og handlingsplanen for risikovillig kapital i 2003, forbedre vilkårene for iværksættere ved blandt andet at nedbringe administrative byrder, fremme investering i viden og innovation, ved forbedrede rammebetingelser for forskning og udvikling, fremme af adgang til og brug af IT samt forbedre kvaliteten og effektiviteten af uddannelses- og oplæringsystemer
- sikre den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser, ved at nedbringe den offentlige gæld, samt at reformere pensionssystemerne med henblik på at indrette dem så de er robuste over for den demografiske udvikling, samt at tilskynde længere tilknytning til arbejdsmarkedet
- fremme social samhørighed, herunder at støtte til tilbagestående regioner i EU fokuseres effektivt på investeringer i human kapital samt infrastruktur
- fremme af miljømæssig bæredygtighed, ved blandt andet at reducere subsidier, afgiftsundtagelser og andre initiativer med en uhenigtsmæssig incitamentspåvirkning, fremme markedsbaserede instrumenter samt at leve op til forpligtelserne under Kyoto-aftalen.

Specifikke anbefalinger til euroområdet

Overordnet ventes udkastet at vurdere, at hovedudfordringerne for euroområdet er at tilvejebringe en balanceret sammensætning af finans- og pengepolitik (makroøkonomisk policy-mix), at tage hånd om inflations-

forskellene mellem euro-landene, samt at styrke koordineringen af den økonomiske politik.

Vedr. den *makroøkonomiske politik* ventes det anbefalet, at pengepolitikken, finanspolitikken samt lønstigningerne bør tilrettelægges således, at de er i overensstemmelse med prisstabilitet og behovet for at øge tilliden hos forbrugere og virksomheder både på kort og mellemlangt sigt. For så vidt angår *finanspolitikken*, ventes det anbefalet, at fastholde eller opnå offentlige finanser tæt på balance eller i overskud, og for lande der endnu ikke lever op til denne målsætning, at forbedre den konjunkturrensede budgetsaldo med mindst 0,5 pct. af BNP årligt.

Vedr. *inflationforskellene* ventes det anbefalet at øge konkurrencen på produkt- og kapitalmarkederne, forbedre arbejdsmarkedets funktion blandt andet ved at nedbryde barrierer til løn-fleksibilitet og tilskynde geografisk mobilitet.

For så vidt angår *styrkelse af koordinationen af den økonomiske politik* ventes der en anbefaling om, at forbedre analysen og drøftelserne af den økonomiske situation og krav til den økonomiske politik, forbedre informationsudveksling om forventede tiltag så vidt det er muligt, styrke den eksterne repræsentation af euroområdet samt styrke de eksisterende procedurer for samarbejde vedr. strukturreformer.

Landespecifikke anbefalinger til Danmark

Det ventes at det vurderes, at hovedudfordringerne for Danmark er at sikre et tilstrækkeligt arbejdsudbud i lyset af det stigende antal ældre samt at fremme konkurrence i visse sektorer og forbedre effektiviteten i den offentlige sektor.

For så vidt angår *arbejdsmarkedet* ventes det, at Danmark anbefales, at øge arbejdsudbuddet, blandt ved at fremme incitamenterne til at blive i arbejdsstyrken og udskyde tilbagetrækning, navnlig ved at gennemføre skattereformen og ved at overveje yderligere tiltag til at stramme rådighedsreglerne og reducere marginalsatserne, indenfor rammerne af sunde offentlige finanser.

Vedr. *de offentlige finanser* ventes det anbefalet til Danmark, at sikre kontrol med de offentlige udgifter på alle niveauer således, at de flerårige mål for væksten i det offentlige forbrug overholdes.

For så vidt angår *styrkelsen af konkurrencen* ventes det, at udkastet anfører at konkurrencen i Danmark er svag i en række sektorer, og at Danmark derfor anbefales at fortsætte og forstærke bestræbelserne på at øge konkurrencen i sådanne sektorer.

Det ventes endvidere at Danmark anbefales at fortsætte bestræbelserne på at *effektivisere den offentlige sektor*, blandt andet ved at forbedre rammerne for at øge konkurrencen, at benytte benchmarks for den offentlige sektor samt at øge brugen af offentlige udbud.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der derfor må gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer 2003 forud for ECOFIN den 13. maj 2003.

Endvidere er Folketingets Europaudvalg blevet orienteret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer 2003 i forbindelse med orienteringen vedr. "key issues paper" forud for ECOFIN den 7. marts 2003, og om den orienterende debat vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer 2003 forud for ECOFIN den 12. februar 2003.

Dagsordenspunkt 2: Stabilitets- og vækstpagten: Iværksættelse af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud for Frankrig

Baggrund

Frankrigs offentlige budgetunderskud for 2002 blev i marts 2003 opgjort til 3,1 pct. af BNP, hvilket er over traktatens referenceværdi på 3 pct. af BNP. Kommissionen iværksatte derfor i overensstemmelse med traktaten og stabilitets- og vækstpagten proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud over for Frankrig i kraft af vedtagelsen af en rapport den 31. marts 2003.

Kommissionen konkluderede bl.a., at overskridelsen af referenceværdien for budgetunderskuddet i 2002 ikke var en følge af en usædvanlig begivenhed uden for Frankrigs kontrol eller et alvorligt økonomisk tilbageslag. Forringelsen af den offentlige budgetsaldo på 1,6 pct. af BNP i 2002 er primært resultatet af en forringelse af det konjunkturrensede budget på 1,2 pct. af BNP som følge af skattelettelser og overskridelser af udgiftsmål. Overskridelsen af referenceværdien på 3 pct. af BNP skyldes bl.a., at den franske budgetkonsolidering gradvist er sat over styr siden 1999.

Frankrigs budgetunderskud vil ifølge Kommissionens prognose udgøre 3,7 pct. af BNP i 2003. Den offentlige gæld vil sandsynligvis overskride referenceværdien på 60 pct. af BNP i 2003.

ECOFIN vedtog den 21. januar 2003 – i lyset af forventninger om et underskud på 2,7 pct. af BNP for 2002 og et større underskud i 2003 – en tidlig advarsel til Frankrig, der bl.a. anbefalede de franske myndigheder at sikre, at budgetunderskuddet i 2003 ikke oversteg referenceværdien på 3 pct. af BNP. Kommissionen vurderer, at Frankrig indtil nu ikke har taget tilstrækkelige initiativer for at reducere underskuddet.

Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) har fremlagt en udtalelse af 13. april 2003, der støtter Kommissionens rapport.

Indhold

Kommissionen har den 7. maj 2003 - med hjemmel i traktatens art. 104(5)EF - vedtaget en udtalelse, hvor det konkluderes, at der eksisterer et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig.

Kommissionen har den 7. maj 2003 som følge heraf – med hjemmel i traktatens art. 104(6)EF hhv. art. 104(7)EF – samtidigt vedtaget dels en henstilling m.h.p. en Rådsbeslutning om, at der eksisterer et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig, samt dels en henstilling til Rådet m.h.p. på en rådshenstilling til Frankrig om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør.

Kommissionen ventes at foreslå, at det henstilles til Frankrig, at

- de franske myndigheder bringer situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør så hurtigt som muligt og senest i 2004. Kommissionen ventes at foreslå, at Rådet fastlægger en frist til den 3. oktober 2003 (4 måneder efter henstillingen) for Frankrigs iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger m.h.p. at bringe det uforholdsmæssigt store underskud til ophør senest i 2004.
- de franske myndigheder opnår en forbedring i det konjunkturrensede underskud for 2003, der er større end planlagt på nuværende tidspunkt, således som det blev henstillet til Frankrig i forbindelse med den tidlige advarsel. Kommissionen ventes at foreslå, at Rådet henstiller til Frankrig, at stigningen i den offentlige gældskvote i 2003 begrænses.
- De franske myndigheder gennemfører tiltag, der sikrer, at det konjunkturrensede underskud i 2004 reduceres med 0,5 pct. af BNP eller med mere, hvis dette er nødvendigt for at bringe budgetunderskuddet under 3 pct. af BNP senest i 2004. Kommissionen ventes at foreslå, at Rådet henstiller, at Frankrig sikrer, at den offentlige gæld falder i 2004.
- Kommissionen ventes endeligt at foreslå, at Rådet kraftigt opfordrer de franske myndigheder til at sikre, at budgetkonsolideringen fortsættes i årene efter 2004, nemlig gennem en reduktion af det konjunkturrensede underskud på mindst 0,5 pct. af BNP per år, m.h.p. at man bevæger sig afgørende hen imod det mellemfristede mål om offentlige finanser tæt på balance eller i overskud.

På mødet den 3. juni 2003 ventes ECOFIN - der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens henstilling - at fastslå, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. ECOFIN - der på grundlag af Kommissionens henstilling træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer (som vægtet i henhold til traktatens artikel 205(2)EF), idet Frankrigs stemmer ikke medregnes - retter i givet fald henstilling til Frankrig om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af traktaten samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN. Medlemslandene er i henhold til traktaten og stabilitets- og vækstpagten forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen vedr. en henstilling i form af en tidlig advarsel til Frankrig blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 21. januar 2003.

Dagsordenspunkt 3: Finansielle tjenesteydelser

Kommissionens halvårslige fremskridtsrapport om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser

1. Baggrund

Arbejdet med gennemførelsen af Det indre Marked for finansielle tjenesteydelser sker med udgangspunkt i handlingsplanen for de finansielle markeder (KOM(1999)232). Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen er opdelt i 3 strategiske målsætninger:

- 1) Et åbent engrosmarked i EU,
- 2) Åbne og sikre detailmarkeder og
- 3) Tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn.

På Det Europæiske Råds møde i marts 2000 i Lissabon var der enighed om, at forslagene i handlingsplanen skal være gennemført senest i 2005 dog for så vidt angår værdipapirmarkedet senest i 2003.

2. Formål og indhold

Kommissionen aflægger rapport om arbejdet med gennemførelsen af handlingsplanen hvert år i juni og i december. 34 af handlingsplanens oprindelige 42 initiativer er nu vedtaget eller gennemført.

Af de resterende forslag behandles følgende i Rådet og i Europa-Parlamentet:

- Prospektivdirektivet (vedtagelse kan tidligst ske i juli 2003).
- Rentebeskatningsdirektivet.
- Direktivet om overtagelsestilbud.
- "Transparensdirektivet".
- Moderniseringen af investerings servicedirektivet.

Kommissionen ventes at fremhæve, at der er vigtigt at disse forslag vedtages inden april 2004, altså inden valget til Europa-Parlamentet.

Følgende direktivforslag er endnu ikke fremsat:

- 10. selskabsdirektiv (grænseoverskridende fusioner).
- 14. selskabsdirektiv (grænseoverskridende flytning af hjemsted).
- Ændring af reglerne om kapitalkrav til kreditinstitutter og investerings selskaber (Basel II- reglerne).

I forlængelse af handlingsplanen har Kommissionen derudover foreslået følgende direktivforslag og initiativer:

- Opfølgning på handlingsplanen om selskabsret og corporate governance (Gruppen af selskabsretsekspertter peger på en række initiativer i kølvandet på afsløringerne i Enron, WorldCom og Ahold-sagerne. Kommissionen vil på baggrund heraf udarbejde en ny selskabsretlig handlingsplan).

- Modernisering af 8. selskabsdirektiv (udbygning af reglerne om lovpligtig revision).
- Godkendelse af de internationale regnskabsstandarder (IAS).
- En meddelelse om det videre arbejde med Clearing and Settlement (afvikling af værdipapirhandel m.v.) .
- 3. direktiv om hvidvaskning.
- Direktiv om solvenskrav til forsikringsselskaber (forventes fremsat primo 2005).
- Direktiv om tilsyn med genforsikringsselskaber (fremsættes ultimo 2003).
- En meddelelse om betalinger i Det indre Marked.

Kommissionen har bebudet, at den vil fremsætte de nævnte initiativer og direktivforslag i 2. halvdel af 2003 og i 1. kvartal af 2004:

Endelig vil Kommissionen fremsætte et forslag om gennemførelse af den såkaldte Lamfalussy-procedure for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsforeninger. Fremsættelsen er bebudet til sommeren 2003.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en fremskridtsrapport om eksisterende og kommende initiativer på fællesskabsplan til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

4. Gældende dansk ret

Fremskridtsrapporten berører ikke i sig selv gældende ret.

5. Høring

Der har ikke været foretaget høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af fremskridtsrapporten.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af handlingsplanen vil give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Der er redegjort for handlingsplanen i forbindelse med ECOFIN-mødet forud for Det Europæiske Råds møder - senest i forbindelse med møde i Folketingets Europaudvalg den 29. november 2002.

Investerings servicedirektivet

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN ventes der en præsentation af en fremskridtsrapport vedr. arbejdet med direktivforslaget. Det græske formandskab har endnu ikke fremsendt fremskridtsrapporten, men den forventes på baggrund af de hidtidige forhandlinger i Rådsarbejdsgruppen, alene at indeholde en generel orientering om de afholdte møder og berørte emner. Vedr. indholdet af direktivforslaget henvises der til grundnotat af 5. februar 2003 (alm. del bilag 570). ECOFIN ventes at tage rapporten til efterretning.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse om forslaget.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Skabelsen af et integreret finansielt marked, hvor investorer nyder effektiv beskyttelse, og hvor det samlede markeds effektivitet og integritet er beskyttet, er mål, som kræver, at der indføres fælles reguleringsmæssige krav. Da disse mål bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i henhold til traktatens artikel 5 vedtage bestemmelser herom. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i henhold til samme artikel går dette direktiv ikke længere end nødvendigt for at nå disse mål.

4. Gældende dansk ret

Direktivforslagets område er reguleret i lov om værdipapirhandel m.v. og lov om fondsmæglerselskaber med tilhørende bekendtgørelser.

5. Høring

I forbindelse med Kommissionens fremlæggelse af den danske udgave af forslaget til direktiv primo 2003, blev forslaget sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Andelskasseforeningen, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomsforsikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension Børsmæglerforeningen, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening Dansk Autoriseret Markedsplads, Dansk Energi, Dansk Industri, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer FRR, Forsikring & Pension, FUTOP Clearingcentralen, handel, Transport og Serviceerhvervene Interesseorganisationen, Håndværksrådet, Investeringsforeningsrådet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Realkreditrådet, Regionale Bankers

Forening, Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Værdipapircentralen A/S.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af forslaget forventes at medføre ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. samt lov om finansiel virksomhed.

Det forventes ikke, at gennemførelsen vil have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Evt. afledte statsfinansielle merudgifter som følge af øgede tilsynsforpligtelser i Finanstilsynet afholdes inden for eksisterende rammer.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det forventes, at forslaget vil styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 3. december 2002. Endvidere har Folketingets Europaudvalg modtaget grundnotat af 5. februar 2003.

Indikatorer for integration og efficiens

1. Baggrund

EU-Kommissionen satte i sommeren 2001 en række studier i udbud hos eksterne akademiske eksperter med det formål at skabe overblik over og styrke forståelsen af den finansielle integration i EU. Arbejdet følger to spor:

1. *Kvantificeringer, der viser hvor store fordele, der potentielt kan høstes ved øget integration af de finansielle markeder i EU.*
2. *Udvælgelse af indikatorer til måling af integrationen og effektiviteten på de finansielle markeder.*

På baggrund af en række offentliggjorte akademiske studier ventes Kommissionen at forberede et diskussionspapir til ECOFIN den 3. juni 2003.

2. Indhold

Arbejder med gevinstkvantificeringer

Arbejdet med kvantificeringer har fokuseret på specifikke markedssegmenter, og der foreligger endnu ikke et samlet overblik over de fulde effekter ved finansiell integration. Resultaterne viser dog, at der er betragtelige gevinster i vente målt ved vækst og beskæftigelse, hvis den finansielle integration kan fremmes.

- Ifølge det såkaldte CEPR-studium (nov. 2002) kan opnås en øget årlig vækstrate i industriproduktionen på 0,8 til 1 pct., hvis EU's fremstillingssektorer får adgang til et finansielt marked med tilsvarende størrelse og effektivitet som det amerikanske.
- Ifølge det såkaldte London Economics studium (nov. 2002) vil integrerede aktie- og obligationsmarkeder i EU føre til en niveau-stigning på 1,1 pct. i BNP.

Kommissionen ventes at vurdere, at begge beregninger er baseret på konservative forudsætninger. Selvom de to studier beskæftiger sig med forskellige aspekter af finansiell integration, er der dog bemærkelsesværdig stor forskel på effekternes størrelse. I denne forbindelse bør det bemærkes, at CEPR-studiet viser markante positive virkninger på BNP-vækstraten af finansiell integration, mens effekterne i London Economics-studiet, har karakter af et niveauløft til BNP.

Kommissionen ventes derfor at konstatere et behov for at supplere disse undersøgelser. Det kan blandt andet dreje sig om analyser, der specifikt viser de potentielle fordele for forbrugerne i form af lavere priser og ren-

temarginaler, ligesom effekterne af at implementere specielle dele af den finansielle handlingsplan kan undersøges nærmere.

Alt i alt viser beregningerne, trods anelig usikkerhed, makroøkonomiske gevinster ved finansiell integration i EU. EU's finansielle handlingsplan er med andre ord et væsentligt element i Lissabon-strategien.

Arbejdet med indikatorer

På baggrund af studierne er der udvalgt ca. 25 indikatorer, der kan bruges til at overvåge udviklingen i den finansielle integration samt effektiviteten og stabiliteten på de finansielle markeder. Efter at have skabt det første overblik over integrationen på forskellige områder er Kommissionen nu parat til at forberede årlige rapporter om status for den finansielle integration. Årsrapporterne vil i første omgang være bygget op omkring de ca. 25 identificerede indikatorer, men nye indikatorer kan komme til i lyset af nye forskningsresultater m.v.

Indikatorstudiet peger overordnet på en meget varieret grad af finansiell integration på de forskellige finansielle delmarkeder. Integrationen er mest fremskreden på de delmarkeder, hvor der er etableret en fælles finansiell infrastruktur (som f.eks. 'TARGET' - det fælles europæiske betalingssystem, der benyttes til at sende betalinger til et pengeinstitut i et af de øvrige EU-lande), hvor produktinformationer er standardiserede, eller hvor reguleringen er harmoniseret mellem landene.

Derudover indeholder studierne en række specifikke budskaber:

1. Markedskræfterne sørger for, at der kommer fælles infrastruktur og ensartede information på markeder med stor omsætning; markedet for finansielle forretninger med virksomheder og indbyrdes mellem finansielle enheder (de finansielle engrosmarkeder) er derfor mere integreret end markedet for forretninger med forbrugerne (de finansielle detailmarkeder).
2. De væsentligste hindringer for integrationen på de finansielle engrosmarkeder er af lovgivningsmæssig karakter. De mindst integrerede engrosmarkeder (aktiemarkederne) er markeder med store administrative og lovmæssige begrænsninger i.f.t. brugen af sikkerhedsstillelse, forskellige regnskabsstandarder, prospektkrav m.v.
3. Indikatorer for priskonvergens mellem landene viser gennemgående, at den finansielle integration skrider hurtigere fremad i euroområdet end i EU som helhed.
4. Målt ved priskonvergensindikatorer er forbrugsudlån til husholdninger det eneste område, hvor den finansielle integration er min-

dre i dag end i 1993. Forskellige nationale forbrugerbeskyttelsesregler kan medvirke til at forsinke integrationen på dette felt.

5. Markedet for bankernes ydelser er på en række punkter ikke blevet væsentligt mere internationalt orienterede siden euroens indførelse i 1999, hverken i EU eller i euroområdet. Det viser sig ved, at den såkaldte 'home-bias' (nationale udbydere foretrækkes frem for internationale udbydere) er næsten uændret. Men den finansielle integration fører sandsynligvis til en række strukturelle ændringer på EU's finansielle markeder, f.eks. sammenlægninger af finansielle enheder og et større antal finansielle koncerner eller konglomerater.
6. Den stedfundne konsolideringsbølge mellem banker, forsikrings-selskaber m.v. kan muligvis ses som en forberedelse på en stadig større international konkurrence. Omkostningseffektivitet og arbejdsproduktivitet i EU's banksektor er blevet forbedret i løbet af 1990'erne, og den gennemsnitlige EU-bank kan i dag måle sig med amerikanske banker i effektivitet. Stigende markeds-koncentration i mange medlemslande peger på et behov for at overvåge de konkurrencemæssige aspekter af finansiell integration. Den stigende koncentration giver endvidere anledning til et behov for at analysere mulige påvirkninger af stabiliteten i det finansielle system.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Indikatorinitiativet tager sigte på at give et bedre grundlag for den fremtidige politik på det finansielle område. Det er til gavn både for medlemslandene og for fællesskabet. Kvantificeringsstudierne prøver at øge forståelsen for gevinsterne ved finansiell integration på de forskellige markeder. Dette styrker både fællesskabet og medlemslandene.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-rådsmødet den 3. december 2002.

Sarbanes-Oxley

1. Baggrund

Den 30. juli 2002 underskrev USA's præsident en lov benævnt "Sarbanes-Oxley Act of 2002". Loven er blevet til på baggrund af de erhvervsskandaler, der har rystet USA de seneste år, og indebærer en skærpelse af selskabsret, revisionsret samt reguleringen af kapitalmarkederne. Loven retter sig mod virksomheder, som er børsnoterede i USA, deres ledelse og revisorer, samt deres dattervirksomheder og disse virksomheders ledelser og revisorer.

Den 24. juli 2002 kontaktede EU-kommissær Bolkestein senator Paul Sarbanes. Henvendelsen skyldes, at EU-Kommissionen vurderede, at den amerikanske lov, navnlig på revisionsområdet, vil omfatte virksomheder og borgere i EU, hvilket EU-Kommissionen fandt uheldigt. I forlængelse af mødet blev der etableret en dialog, som er fortsat mellem EU-kommissionen og bl.a. Securities Exchange Commission (SEC). SEC skal i vidt omfang udfylde lovens bestemmelser og har derudover mulighed for at undtage fra enkelte af lovens bestemmelser.

På ECOFIN-rådsmødet den 3. juni 2003 skal alene behandles den del af "Sarbanes-Oxley Act of 2002", der regulerer revisorer, hvorfor øvrige aspekter af loven ikke er omtalt videre.

2. Formål og indhold

I forlængelse af "Sarbanes-Oxley Act of 2002" er der i USA oprettet et organ, "Public Company Accounting Oversight Board" (PCAOB), som skal overvåge revisionsområdet. Det skal vurdere udviklingen indenfor revision, udarbejde standarder for god revisionsskik, foretage kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder og tildele sanktioner til revisionsvirksomheder, der ikke overholder lovgivningens krav, standarderne for god revisionsskik m.v.

"Sarbanes-Oxley Act of 2002" udstrækker den amerikanske lovgivning til også at omfatte ikke-amerikanske revisionsfirmaer, som reviderer selskaber, der er noteret på en amerikansk børs. Derved underlægges disse tredjelandrevisionsfirmaer samme regler som amerikanske revisionsfirmaer. Herudover kan revisorer, som reviderer danske datterselskaber af selskaber noteret på en amerikansk børs, blive omfattet. Dette vil ske, hvis PCAOB finder, at de medvirker i væsentlig grad ved revisionen. Det betyder, at alle danske revisionsfirmaer, der reviderer selskaber, der er noteret i USA, ud over danske regler, vil være underlagt de amerikanske regler. Det medfører, at firmaerne skal registreres hos PCAOB, betale gebyrer hertil, følge de amerikanske etiske regler, revisionsregler, regler om kvalitetskontrol m.v.

EU-kommissionen har anført, at hvis revisionsfirmaer i EU lader sig registrere i PCAOB, vil dette medføre en overtrædelse af EU's direktiver om beskyttelse af personfølsomme oplysninger.

"Sarbanes-Oxley Act of 2002" er usædvanlig ved, at den udstrækker amerikansk jurisdiktion til udenlandske revisionsvirksomheder, som tillige i deres hjemland er underlagt nationale regler. Dansk revisorlovgivning omfatter således alene den virksomhed, der udøves i Danmark.

Kommissionen søger derfor at opnå, at revisionsvirksomheder med hjemsted i EU bliver undtaget fra "Sarbanes-Oxley Act of 2002", eventuelt i forbindelse med at EU-landene indarbejder EU-kommissionens henstillinger om revisorers uafhængighed og kvalitetskontrol i revisionsvirksomheder i deres lovgivning.

De amerikanske myndigheder kan beslutte, at en udenlandsk revisionsvirksomhed eller gruppe af revisionsvirksomheder, kan undtages fra loven og de regler, som udstedes i henhold til loven. Undtagelsen kan enten være betingelsesløs eller på visse betingelser. De amerikanske myndigheder har imidlertid givet klare signaler om, at europæiske revisorer ikke vil blive undtaget fra registreringspligten m.v.

Det ventes derfor, at der på ECOFIN-rådsmødet vedtages en rådserklæring, der henstiller til USA om at fortsætte forhandlingerne med henblik på at undtage europæiske revisorer fra den amerikanske lov. Rådserklæringen vil have til formål at fremstå samlet og bakke op om Kommissionen og øge presset på USA for derved at forbedre mulighederne for, at der kan findes en fornuftig forhandlingsløsning.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen berører ikke nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Udlevering af arbejds papirer til PCAOB eller SEC vil medføre en overtrædelse af revisorernes tavshedspligt efter den danske lovgivning, såvel revisorloven som straffeloven, medmindre det danske selskab har givet tilladelse til udlevering af arbejds papirerne.

5. Høring

Sagen har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Da der alene er tale om et oplæg til at fortsætte forhandlingerne, har sagen ingen umiddelbar indvirkning på dansk lovgivning eller de danske statsfinanser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af erklæringen vil ikke få samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Opfølgning på Monterrey

Baggrund og indhold

FN's Konference om Finansiering af Udvikling blev afholdt i marts 2002 i Monterrey, Mexico. EU-landene forpligtede sig i Monterrey til at gøre fremskridt mod opfyldelsen af FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i statslig udviklingsbistand, harmonisering af bistandspolitik, afbinding af udviklingsbistanden, en styrkelse af bistanden inden for handel og udvikling, en international udredning vedr. globale offentlige goder, fortsat overvejelse af nye finansieringskilder samt styrkelse af udviklingslandenes stemme i den internationale økonomiske beslutningsproces.

På rådsmødet (GAERC) den 18.-19. november 2002 fik Kommissionen mandat til at indhente oplysninger fra medlemslandene om opfølgningen på EU's tilsagn i Monterrey, herunder mht. at øge udviklingsbistanden i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002. Her besluttedes, at de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt målsætningen om at yde minimum 0,7% af BNI i udviklingsbistand, vil øge deres udviklingsbistand til mindst 0,33% i 2006 med henblik på at opnå et kollektivt EU-gennemsnit på 0,39% i 2006.

Rådsmødet (GAERC) den 19.-20. maj 2003 tog den af Kommissionen udarbejdede rapport til efterretning, bød den positive tendens i medlemslandenes foranstaltninger velkommen og anmodede Kommissionen om fortsat regelmæssigt at overvåge Monterrey-opfølgningen. Rådet (ECOFIN) forventes på baggrund af rapporten at drøfte medlemslandenes opfølgning på Monterrey-forpligtelserne.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er fællesskabskompetence for Fællesskabets udviklingspolitik, mens medlemslandenes opfyldelse af 0,7%-målsætningen er national kompetence. En drøftelse af medlemslandenes opfyldelse af målsætningen anfægter imidlertid ikke denne nationale kompetence, hvorfor sagen for så vidt angår nærheds- og proportionalitetsprincippet ikke giver anledning til bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget aktuelt notat vedrørende opfølgning på Monterrey samt vedrørende behandling af afbindingssagen i EU-regi, senest forud for rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18. – 19. november 2002.

Dagsordenspunkt 5: Italiensk anmodning om rådsbeslutning efter Traktatens artikel 88(2)

Italien har anmodet om, at ECOFIN igen den 3. juni 2003 tager stilling til et problem vedr. mælkekvoter i forhold til EU's forbud mod statsstøtte.

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN den 7. marts 2003 fremsatte Italien en anmodning om, at Rådet træffer en beslutning efter Traktatens artikel 88, stk. 2, om godkendelse af statsstøtteordning for italienske mælkeproducenter.

Italien har oplyst, at 23.399 mælkeproducenter har en gæld på ca. 650 millioner EUR til de italienske myndigheder vedr. superafgifter for overproduktion af mælk i forhold til EU's mælkekvoter. Disse superafgifter påhviler de mælkeproducenter, som ikke overholder mælkekvoterne. Den italienske stat har betalt afgifterne til EU, men ikke opkrævet afgifterne hos mælkeproducenterne.

De italienske myndigheder ville eftergive mælkeproducenternes gæld mod, at de enkelte producenter betalte en skat på mindst 20 pct. af den pågældendes eftergivne gæld plus omkostninger. Italien ønskede, at Rådet traf beslutning efter Traktatens artikel 88, stk. 2, om godkendelse af denne statsstøtteordning for de italienske mælkeproducenter.

Det følger af Traktatens artikel 88, stk. 2, at hvis Kommissionen finder, at en støtte, som ydes af en stat eller med statsmidler, ikke er forenelig med fællesmarkedet, træffer den beslutning om, at den pågældende stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter. På begæring af en medlemsstat kan Rådet dog alligevel med enstemmighed beslutte, at en af denne stat ydet eller planlagt støtte, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning.

På italiensk foranledning var sagen igen på dagsordenen på ECOFIN den 19. marts 2003, hvor der ikke kunne opnås støtte til den italienske anmodning om en rådsbeslutning efter Traktatens artikel 88, stk. 2. Herefter blev anmodningen behandlet på Det Europæiske Råds møde den 21. marts 2003, hvor sagen imidlertid igen blev afvist og henvist til løsning i Rådet.

Italien genfremsatte sin anmodning om rådsbeslutning på ECOFIN den 13. maj 2003. I forhold til den oprindelige anmodning om eftergivelse af de italienske mælkeproducenters gæld til den italienske stat anmodede Italien nu om accept af en tilbagebetalingsordning, hvorefter de italienske mælkeproducenter tilbagebetalte den fulde gæld over en periode på maksimum 30 år uden at blive pålagt renter i tilbagebetalingsperioden. Anmodningen samt et forslag fra formandskabet med elementer i et muligt

kompromis blev imidlertid endnu engang afvist og henvist til videre behandling i Coreper med henblik på mulig beslutning i Rådet i juni 2003.

2. Nærheds- og proportionalitet

Der er tale om en anmodning om Fællesskabets godkendelse af en statsstøtteordning, som nødvendigvis må foretages på fællesskabsniveau.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Italiens anmodning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle virkninger for Danmark.

4. Tidligere forelæggelse

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts, forud for Det Europæiske Råd den 21. marts og forud for ECOFIN den 13. maj 2003.

Dagsordenspunkt 6: Skattespørgsmål: Skattepakken

ECOFIN ventes på Rådsmødet den 3. juni 2003 at drøfte gennemførelsen af skattepakken. Det sker i fortsættelse af Rådets møder den 11. december 2002 og 21. januar 2003, hvor der blev opnået politisk enighed om skattepakken, og den 7. og 19. marts 2003, hvor der blev opnået en supplerende politisk enighed om nogle udestående tekniske spørgsmål i relation til skattepakken blandt alle medlemslande på nær ét, samt Rådets møde den 13. maj 2003.

På mødet den 13. maj blev der blandt alle medlemslande opnået enighed om, at man ikke vil genåbne skattepakken. Der blev desuden opnået enighed om elementerne i udkastet til aftalen med Schweiz om rentebeskatning, herunder at det står medlemslandene frit for at forhandle bilateralt med Schweiz om udbytte- samt rente- og royalty-betalinger mellem selskaber i de respektive medlemslande og Schweiz.

På ECOFIN den 3. juni 2003 ventes Kommissionen endvidere at orientere om status for de parallelle forhandlinger med Schweiz i EFTA-regi vedrørende bl.a. bekæmpelse af svig.

1. Baggrund og indhold

Der er redegjort for indholdet af de foreliggende forslag til rentebeskatningsdirektivet og udkastet til aftalen med Schweiz samt rente-/royaltydirektivet samt arbejdet med gennemførelsen af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning i de kommenterede dagsordener til ECOFIN den 7. og 19. marts samt 13. maj 2003.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der henvises til kommenteret dagsorden forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer af relevans for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Der henvises til kommenteret dagsorden forud for ECOFIN den 3. december 2002, idet der ikke er sket nogen ændringer vedr. lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest forud for ECOFIN den 13. maj 2003. Skattepakken blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts 2003.

A-punkt: Ændring af EPC's statutter**1. Baggrund og indhold**

På Rådsmødet (ECOFIN) 5. november 2002 bad Rådet Den Økonomisk-finansielle komité (EFC) og Den Økonomisk-politiske Komité (EPC) levere forslag til hvordan tiltrædelseslandene bedst muligt kunne integreres i fællesskabets økonomisk-politiske koordination og budgetmæssige overvågningsprocedurer. Som konsekvens skal komitéerne bl.a. fremsætte forslag til, hvordan deres arbejde internt kan organiseres efter udvidelsen.

I øjeblikket har hvert medlemsland, ECB og Kommissionen fire medlemmer i EPC. Uden ændringer ville 10 nye lande dermed medføre 40 ekstra medlemmer, hvilket bl.a. af praktiske årsager er for mange. Derfor har EPC foreslået, at EPC's statutter ændres, således at medlemslandene, ECB og Kommissionen i fremtiden kun har to medlemmer i EPC. Herudover kan to stedfortrædere/eksperter deltage i møderne, således at hver delegation maksimalt er på fire personer.

2. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rejserefusion ydes herefter kun til to personer pr. land mod før fire personer. Evt. merudgifter afholdes inden for de pågældende institutioners budgetrammer.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Ændringen har ikke konsekvenser i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til ændring af EPC's statutter som konsekvens af EU's udvidelse i 2004 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**A-punkt: Beskyttelse af euroen mod møntfalskneri –
fremtidig status og placering af ETSC**

Baggrund

På ECOFIN den 28. februar 2000 vedtog ECOFIN om en ramme for, hvordan samarbejdet mellem de respektive myndigheder på nationalt og europæisk plan om at analysere og klassificere forfalskede euromønter skal organiseres. Inden for denne ramme for samarbejdet mod møntfalskning har medlemslandene etableret nationale analysecentre for mønter (i Danmark placeret hos politiet) og nationale forfalskningscentre (i Danmark placeret hos Nationalbanken). Endvidere har man etableret Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC), der har til opgave at analysere og klassificere alle nyfundne forfalskninger af euromønter.

ETSC er, som en uafhængig administrativ enhed, midlertidigt placeret hos Den Franske Mønt, men ledet af en udsendt fra Kommissionen. Mens Fællesskabets budget dækker udgifter relateret til centrets opgaver, stiller Frankrig personale (eksperter samt sekretariat) og materiel til rådighed for ETSC, og sørger generelt for centrets faciliteter samt vedligeholdelse.

Udover at analysere og klassificere falske euromønter, har ETSC også til opgave bl.a. at yde teknisk assistance til medlemslandenes nationale analysecentre og politimyndigheder, bistå i udviklingen af en database for falske mønter (etableret af Den Europæiske Centralbank), etableringen af et register for mønt-lignende objekter, der kan misbruges som euromønter og udvikling af et register for materialer, der kan benyttes til møntfalskneri.

Ifølge omtalte ramme for samarbejdet imod møntfalskneri skal Rådet i løbet af 2003 vurdere ETSC's fremtidige status og permanente placering.

Indhold

Det forventes, at man på ECOFIN den 3. juni vil behandle en statusrapport fra møntdirektørernes arbejdsgruppe. Det forventes, at arbejdsgruppens rapport evaluerer ETSC's virke frem til nu positivt, og udtrykker generel tilfredshed med de resultater, centret har opnået. Det forventes endvidere, at arbejdsgruppen vurderer, at centrets hidtidige placering hos Den Franske Mønt er passende, ligesom det forventes, at der udtrykkes tilfredshed med centrets administrative og institutionelle stilling. Det forventes, at ECB vil være enig i en sådan statusrapport.

Med udgangspunkt i ovennævnte evaluering er det forventningen, at ECOFIN vil enes om et sæt konklusioner, der udtrykker tilfredshed med fremskridtet for så vidt angår efterlevelse af rammerne for samarbejdet imod møntfalskneri (fra februar 2000), herunder ETSC's arbejde, og hilser statusrapporten fra møntdirektørernes arbejdsgruppe velkommen. Det forventes endvidere, at ministrene vil opfordre Kommissionen til at fort-

sætte med at koordinere medlemslandenes samarbejde imod møntfalskneri, og opfordre Kommissionen til at sikre ETSC's videre arbejde. Endeligt forventes ministrene at foreslå, at ETSC, med fransk accept, varigt fortsætter med gøre brug af Den Franske Mønts faciliteter under de samme betingelser som hidtil. Det vil sige, at ETSC fortsat skal fungere som en uafhængig administrativ enhed, hvis udgifter relateret til opgaverne er dækket af Fællesskabet, mens Frankrig stiller personale og materiel til rådighed for ETSC, og sørger for centrets faciliteter samt vedligeholdelse.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

En eventuel vedtagelse af rådskonklusioner på området forventes hverken at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen skønnes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen vedrørende rammerne for samarbejdet om beskyttelse af euroen mod møntfalskneri blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOIFN den 28. februar 2000.

A-punkt: **Forordningerne m.v. for fællesskabsagenturerne efter vedtagelsen af den nye finansforordning**

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde den 17. juli 2002 forslag til ændring af forordningerne m.v. om oprettelsen af fællesskabsagenturer efter vedtagelsen af den nye finansforordning. Forslaget påregnes vedtaget snarest på et kommende rådsmøde uden debat (A-punkt) efter forventet tiltrædelse i Coreper den 22. maj 2003.

Kommissionens forslag er hovedsageligt led i udmøntningen af finansforordningen af 25. juni 2002 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, der trådte i kraft den 1. januar 2003. Dermed opnås en større harmonisering mellem fællesskabsagenturernes finansielle bestemmelser, regnskabsbestemmelser og kontrolbestemmelser og de bestemmelser, der gælder for EU's budget.

Forslaget omfatter 16 agenturer, der kan modtage tilskud over fællesskabsbudgettet. Behandlingen og vedtagelsen af forslaget sker efter følgende noget forskelligartede procedurer for de enkelte (grupper af) agenturer:

- For 4 agenturers vedkommende følges proceduren for fælles beslutningstagen (EF-traktatens artikel 251) suppleret med høring af Det Økonomiske og Social Udvalg og Regionsudvalget (EF-traktatens artikel 80, 95 og 175).
- For 11 af agenturernes vedkommende kræves enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet (EF-traktatens artikel 308).
- For det sidste agents vedkommende (Eurojust) træffer Rådet afgørelse med enstemmighed (EU-traktatens artikel 31 og 34).

Revisionsretten har den 21. november 2002 i Udtalelse nr. 10/2002 afgivet en række tekniske bemærkninger til Kommissionens forslag (EF-traktatens artikel 248, stk.4, andet afsnit og 279).

Europa-Parlamentet har afsluttet sin del af procedurerne, idet Rådet og Parlamentet på møde den 18. marts 2003 blev enige om ændringsforslagene for de 4 agenturer i fælles beslutningstagen, ligesom Parlamentet den 27. marts 2003 vedtog sin holdning til de 11 agenturer i høring.

Kommissionen foreslår følgende tre ændringer i forordningerne m.v. for de enkelte fællesskabsagenturer:

- Teknisk udmøntning af den nye finansforordnings bestemmelser om intern revision, regnskabernes udformning, dechargeproceduren samt udarbejdelse og vedtagelse af budget og stillingsfortegnelse. Denne del af forslaget omfatter alle 16 agenturer.

- Inkorporering af relevante bestemmelser om aktindsigt, jf. Rådets forordning (EF) 1049/2001 herom. Denne del af forslaget omfatter 15 agenturer, idet Eurojust er undtaget.
- Ændret procedure for udnævnelse af agenturets direktør, der gør det muligt for agenturets bestyrelse at genudnævne direktøren efter indstilling fra Kommissionen. Denne del af forslaget omfatter 13 agenturer, idet bl.a. Eurojust er undtaget.

Som det fremgår, omfatter Kommissionens forslag for Eurojusts vedkommende alene den tekniske udmøntning af den nye finansforordnings bestemmelser, hvilket skyldes Eurojusts særlige styrelsesforhold som et organ oprettet ved afgørelse i medfør af Traktaten om den Europæiske Union (under tredje søjle). I budgetmæssig og finansiell henseende sidestilles Eurojust med et traditionelt fællesskabsagentur, der modtager EU-tilskud.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører Kommissionens gennemførelse af aktioner på Fællesskabets vegne.

3. Lovgivningmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.